

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, Sector 6, cod poștal 031310,
România

Difuzare / distribuție carte:

021 348 14 74

0733 131 145

0728 084 802

difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74

0728 084 802

0733 131 145

contact@edituraeikon.ro

www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național
al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS).

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
UNGUREANU, GELU

Furt la limita culpei / Gelu Ungureanu. - București :
Eikon, 2022

ISBN 978-606-49-0620-5

821.135.1

DTP: Mariana Răbîncă

Editor: Valentin Ajder

GELU UNGUREANU

Furt la limita culpei

Poemul *Vântul*

tradus în limba franceză de
scriitoarea și traducătoarea Amalia Achard

E I K O N

București, 2022

CUPRINS

FURT LA LIMITA CULPEI	7
ȚINTĂ ȘI COMPLICE	9
FURT LA LIMITA CULPEI – 2	10
AVATAR	11
PERSUASIUNE.....	12
SATIRĂ DEVOALATĂ.....	13
STRICT NECESAR.....	14
SUNT VETERAN	15
MALIȚIOZITATE.....	16
INOVAȚII	17
LUMINIȚA	18
ALTRUIISM	19
CRAH.....	21
OPOZIȚIE.....	22
DISCREDITARE	24
IMPASIBILITATE.....	27
SENS.....	28
ULTIMA ORĂ	29
TEZĂ.....	30
FĂRĂ URME DE REMUȘCĂRI.....	31
NECUNOSCUTE	32
AȘ INVOCA.....	33
INSOMNIE	34

ÎNCEPUT DE TEXT	35
O TRECERE DEFINITIVĂ	36
FRĂȚIE	37
CINEVA NE AȘTERNE	38
VÂNTUL	39
LE VENT	40
LINIȘTE!	41
AȚIPIM	42
INFRIGEMENT	44
PERSIFLARE	46
ALIANȚĂ	48
RISC	50
AMĂGIRE	51
UITARE	52
GRABĂ	53
GREIRII	54
DAMNAȚIUNE	55
INIMA REGINEI	56
MEA CULPA	57
POSTUL VEȘNICIEI	59
CORTINA	60
SCURTĂ PRIVIRE	62
FRICĂ	63
SEMNIFICAȚIA SINTAGMEI	64
AMĂNUNTE	65
BALANSURI	66

INTENȚIE	67
AR TREBUI	68
NECAZURI	69
BOMBĂNELI	70
CÂINE CREDINCIOS	71
UMBRELE SPAIMEI	72
DOUĂ CÂRCIUMI	73
CELOR VENIȚI, CELOR PLECAȚI	74
INEVITABIL	75
NEVOI	76
PRECAUȚIE	77
BONUS PENTRU DEMIURG	78
SĂ NU PREACURVEȘTI!	79
PRIVITUL ÎN DEPĂRTARE	81
PUNCTUL	82
CAPTIVI	84
ÎNALTA ȘCOALĂ	85
FIRESC	86
MONTANĂ	88
ÎNAINTE DE FESTIVITATE	89
AUTENTICITATE	90
BUCURIE MARE, ÎNTRISTARE GOALĂ	91
BOLEȘNIȚĂ	94
DESCOPERIRE	95
JONGLERII	96
SECVENȚĂ	97

ÎN FINE:.....	98
FAPTE	99
NEJUSTIFICAT	100
LA LIMITA VERBULUI	101
RUGĂMINTE.....	102
INTEROGAȚII	104
CUPRINS.....	107

FURT LA LIMITA CULPEI

Vai mie!
Nu mă recunosc.

Mă simt fără istorie,
fără trecut, fără-nceput,
fără definiție;

îmi caut înfățișarea credinței.

Poate mi le-a furat cineva,
din greșeală.

Am uitat numele străzii.

Vizibil stânjenit, doresc să-ntreb
un trecător:
să spună anul, luna,
ziua.

În amiaza mare
să-ntreb bănuitor, să audă
toată lumea:
„În curând va fi deschisă expoziția
mult așteptată?”...

Am rămas așa, dintr-o zi de Crăciun,
uitucă –

despre tot ce-ar mai putea
să vină...

ȚINTĂ ȘI COMPLICE

Vreau să trec neobservat
precum un rege deghizat,
la cumpărături, într-o piață
mărginașă și ieftină.

Fac pregătiri: mă îmbăiez cu
umbra de salcâm înflorit,
apoi intru în livada inundată
de cărări;
pe unde noapte de noapte
se iubesc sufletele părăsite,
iar în zori,
extenuate, se prăvălesc
spre cer.

Presimțirea mă-nchide-n ireal;
începe jocul *alba-neagra*:
sunt țintă și complice.

În porțița livezii pustii,
așteaptă vagabondul din mine –
nerăbdător,

și rătăcit cu firea!

FURT LA LIMITA CULPEI – 2

Furt la limita culpei. Îndemnat
la imprudență,
ani de-a rândul am ocultat
creanțele în cârciumi,
în tutungerii și, mai cu seamă, în
avutul obștesc.

Tacit, am sperat apoi în amnistii,
chiar despăgubiri,
de la Împărăție
și din partea propriei simțiri.

A venit cea de sus,
redându-mi libertatea zborului
deasupra nimicului.

Să văd ce fac cu
cealaltă care mă tot amână,
precum
plata datoriei;

asa să știți...

AVATAR

Maestrului Liviu Antonesei

Mă înconjur cu atâtea și-atâtea
pierderi...

Cerbul își caută cornul frânt
până aproape de blocul turn.

Cu umbra răvășită și amară,
se-ntoarce-n crâng:
muget, durere și sfială...

L-am aflat în hățișul descompus
de lumină și putregai...

Posesia inexplicabilului
mă-nhață ca o haită
de coioți.

Unde să fie confluența gajului
promis,
cu fuga improvizată în această
precaritate,
tot mereu renăscută?

Ies din colectivitate;

cu urechea lipită de fața
pământului, aștept de un timp
s-aud semnalul:

tropotul de cai goniți de
vântul dinspre Apus.

Când se ivesc,
în glumă voi prinde unul;
eventual cel mai mic și
pricăjit, după puterile mele.

Îi pun în față tava cu jărat; cu
șiretenie bine simulată,
am să-l privesc drept în ochi,
să-i citesc gândurile;

îl conving cumva să spună,
dacă se consideră răpciugă,
grebănos, dupuros și cel mai
slab din herghelie!

SATIRĂ DEVOALATĂ

Magnanim. Runele descătușează
magicul.

Pași cu urme
neseemnificativ însemnate,
urcă
pe arcade, fără să știu unde
ajung.

Tardiv: cine caută printre suflete,
le află mărinimia îngropată.

Crezi că va renaște umbra
demascată,
rămasă grav pe dedesubt?

Satiră devoalată!

Magnanim. Ochii plânși în
prag de seară, gingașe flăcări
își supun
prinos pentru Infern,
prin pod de smoală,

să-l recunoască de stăpân!

Curând am să fac rost de
 un nesfârșit;
 mă-ntind pe marea baltă,
 cu înot cuprinzător,
 iar iezerul de sus, în minte,
 să-mi stea
 stăruitor.

Ajung la marea intersecție
 nesemaforizată,
 privesc amuzat vectorii
 înșelători.

Cineva, mă va ajuta să
 dreg îmbrăcămintea,
 înainte să fac următorul pas,
 pe care tot timpul
 l-am considerat inerent, dar
 acum mai mult ca oricând,

strict necesar...

SUNT VETERAN

Vreau să fiu imparțial
 cu mine,
 să respect principiul egalității
 în păreri și crezuri.

O spun pe aia dreaptă: de câte
 ori am încercat, am greșit,
 ținând cont de cele arătate
 în mod cu totul eronat.

Sunt veteran al unor lupte
 bizare,
 fără războinici, fără argumente
 legitime, fără izbândă;
 din nefericire, numai cu un
 armistițiu nedeslușit.

Râvnesc tenace la pacea
 neîndoielnică, pe care s-o
 alătur unei cauze,
 fără sughițuri stângace și
 sensuri predestinate...